

Depaul International Head Office
291-299 Borough High Street
London
SE1 1JG
Tel. +44 (0)207 939 1220

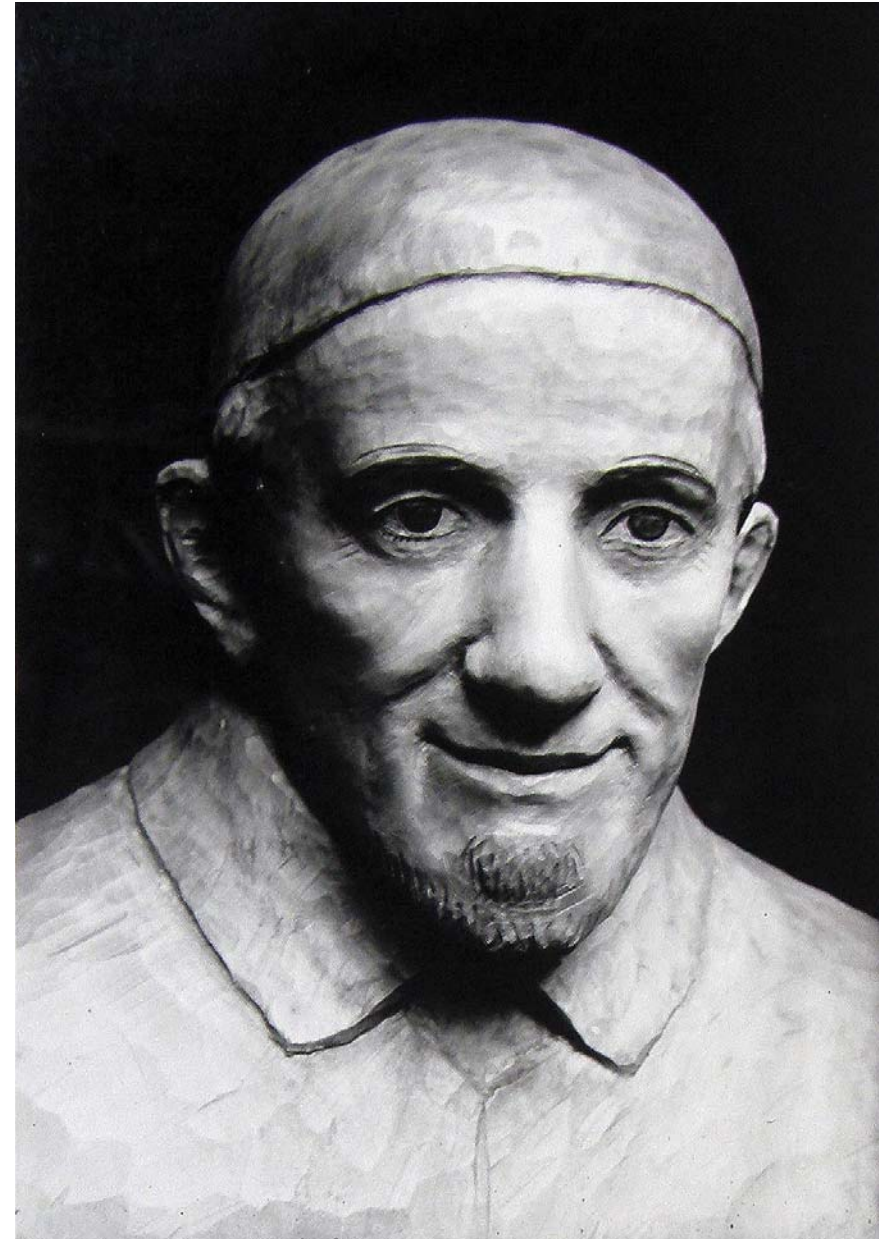

COLLEGE OF LIBERAL ARTS AND
SOCIAL SCIENCES
School of Public Service

14 E. Jackson Blvd. Suite 1600
Chicago, Illinois 60604
hayleadership@depaul.edu
312.362.5519

Reproductie van dit boekje is gratis, mits het auteursrecht (zie hieronder) wordt vermeld en een verwijzing wordt gemaakt naar leadership.depaul.edu of depaulinternational.org. Dit boekje is niet bestemd voor verkoop. Bewaar a.u.b. deze vermelding op alle kopieën.

© J. Patrick Murphy, C.M. 2015

Meneer Vincent

J. Patrick Murphy, C.M.

De auteur

J. Patrick Murphy, C.M., Ph.D., is momenteel werkzaam als hoofd Ethiek van Depaul International, een organisatie ten dienste van daklozen in zes landen. Hij is emeritus hoogleraar van DePaul Universiteit in Chicago en tevens oprichter en voorzitter van 'Vincent on Leadership: The Hay Project'. Hij woont in Chicago. Zijn e-mailadres is:

jpmurphy@depaul.edu

De uitgevers

Depaul International is de moedermaatschappij van een groep liefdadigheidsinstellingen die is gebaseerd op de waarden van St. Vincent de Paul. Ze zetten zich in voor daklozen en voor mensen aan de rand van de samenleving over de hele wereld. Het hoofdkantoor is gevestigd in Londen. Sinds 2015 zijn er afdelingen in het Verenigd Koninkrijk, Ierland, Frankrijk, Oekraïne, Slowakije en de Verenigde Staten van Amerika. <http://www.depaulinternational.org>

Vincent en Leiderschap: het Hay Project

Dit project heeft als doel om de visie, de waarden en leiderschapspraktijken van St. Vincent de Paul in mensen en organisaties wereldwijd te doen ontwakken en ontwikkelen. Het project bestaat uit onderzoek, training, onderwijs en samenwerking in de geest van St. Vincent. Het zorgt ervoor dat de nalatenschap van Vincent de Paul, zijn organisatorische talent en de leiderschapsvaardigheden, blijft bestaan ten dienste van anderen. <http://www.leadership.depaul.edu>

Credits

- Cover:** Rybolt, J. foto van het beeld in het ziekenhuis van de Dochters der Liefde, Nippes, Cologne. St. Vincent de Paul Image Archive
- 4:** Krüg, Kris; Pop!Tech 2008- Malcolm Gladwell. (2008) <https://www.flickr.com>
- 7:** Global Sports Forum; Mia Hamm. (2011) <https://www.flickr.com>
- 14:** Simpson, Tom; Walt on a mini train. <https://www.flickr.com>

Vormgeving: Krzysztof Jan Komperda

Aanbevolen literatuur (Nederlands)

Stockman, F.C., René, Vincentius achterna. Onze voorkeursoptie voor de armen (Antwerpen: Halewijn, 2009).

Herman Westerink, Toine van den Hoogen, Tjeu van Knippenberg (red.) , Portretten van sociale spiritualiteit (Heeswijk: Abdij Van Berne Uitgeverij, 2017).

Aanbevolen literatuur (Engelstalig)

Coste, C.M., Pierre, Monsieur Vincent, Le grand saint du grand siècle (Parijs: Desclee, 1934). Engelse editie: The Life and Works of St. Vincent de Paul, vert. Joseph Leonard, C.M. (Brooklyn, NY: New City Press, 1987).

Fuechtmann, Thomas G., “There is Great Charity, But...,” Vincentian Heritage (Chicago: DePaul University Vincentian Studies Institute, 2005).

Gladwell, Malcolm, The Tipping Point How Little Things Can Make a Big Difference (New York: Little, Brown and Company, 2000).

McKenna, C.M., Thomas, Praying with Vincent de Paul (Winona, Minnesota: St. Mary’s Press Christian Brothers Publications, 1994).

Melito, C.M., Jack. Saint Vincent de Paul: His Mind and His Manner (Chicago: DePaul University Vincentian Studies Institute, 2010).

Murphy, C.M., J. Patrick, “Servant Leadership in the Manner of Saint Vincent de Paul,” Vincentian Heritage (Chicago: DePaul University Vincentian Studies Institute, 1998).

Murphy, C.M., J. Patrick, “We Want the Best,” Vincentian Heritage (Chicago: DePaul University Vincentian Studies Institute, 2005).

Murphy, C.M., J. Patrick, “Hospitality in the Manner of St. Vincent de Paul,” Vincentian Heritage (Chicago: DePaul University Vincentian Studies Institute, 2015).

Paul, Vincent de and Coste, Pierre C.M., Correspondence, Conferences, Documents, Volume II. Correspondence vol. 2 (January 1640- July 1646). (1988).

Pujo, Bernard, Vincent de Paul the Trailblazer (Notre Dame: University of Notre Dame Press, 2003).

Roman, C.M., Fr. Jose Maria, St. Vincent de Paul A Biography (London: Melisende, 1999)

Meer dan 1.500 biografieën werden in de afgelopen vier eeuwen sinds Vincent op aarde rondliep geschreven—meerdere werken, gebrekkige versies, vrome versies en enkele zeer goede boeken. Mijn doel in dit boekje is om in niet al te veel pagina’s te laten zien wat Vincent heeft bereikt en hoeveel we van deze meester kunnen leren om een verschil te maken in deze wereld.

Het gaat hier niet over Vincents spiritualiteit, zijn gebedsleven, theologie, geschiedenis of over sterke verhalen. Er zijn betere bronnen beschikbaar over deze onderwerpen en ik adviseer meerdere van die boeken in de lijst aan het eind, samen met een paar korte artikelen, voor degenen die meer willen lezen.

Waarom zouden we ons bezighouden met een man die 400 jaar geleden leefde?

Wat kunnen we nog van hem leren dat van belang is voor onze wereld van vandaag? Ik geef een paar redenen:

“Vincents grootste prestatie—*zijn Opera Omnia*—was het opmerkelijke geheel van de goede werken die hij begon en dat nog steeds bloeit als zijn nalatenschap” (Melito, 41).

- Zijn nalatenschap overstijgt het werk van zijn leven
- Zijn werk veranderde de manier waarop wij de armen zien
- Zijn manier van organiseren van hulp aan de armen was de eerste in de geschiedenis
- Hij was een gewone menselijke man- egocentrisch, zuinig, ambitieus, gebrekkig, en verdwaald- tot hij de geest kreeg
- Hij gaf alles aan de armen en voelde zich rijker dan ooit
- De wereld was tegen hem, maar hij wist dat te veranderen
- Hij leed 3,5 jaar lang aan een depressie
- Hij was 25 jaar lang op zoek naar zichzelf; hij vond God en de armen

Waarom willen zo veel mensen over de hele wereld met zoveel passie in zijn voetsporen treden, 400 jaar later?

• Leden van de Vincentiusverenigingen	800,000+
• Leden van de Dochters der Liefde	16,000+
• Leden van de Congregatie der Missie (Lazaristen)	3,231+
• Leden van de Dames van Liefde (AIC)	150,000+
• Leden van Vincentian Marian Youth	100,000+
• Staf & vrijwilligers van Depaul Internationaal	2,000+
• Organisaties binnen de Vincentiaanse Familie	40+
• Organisaties geïnspireerd door Vincent	250+

Ook vandaag de dag kunnen we gemakkelijk verdwalen door onszelf steeds af te vragen “wat zou Vincent doen?” of “wat zou Jezus doen?” We zullen echter altijd onze weg vinden als we de essentiële Vincentiaanse vraag stellen, de vraag die mevrouw De Gondi als eerste stelde: “Er moet hier iets gebeuren; **wat kan ik doen?**” Vincent stelde deze vraag aan de mensen in Chatillon, en zij gingen op weg om de armen te voeden. Hij vertelde de koning van Frankrijk over de omstandigheden van de galleislaven, en de koning stuurde Vincent er heen om de omstandigheden te verbeteren.

Zien dat er iets gedaan moet worden, en dapper genoeg zijn om onszelf dan te vragen: “**Wat moet ik doen?**” is het antwoord op de vraag: “Wat zou Vincent doen?””

“Vincent’s voorbeeld van naastenliefde en medeleven ging verder dan de gebruikelijke liefdadigheid, die de armen en verwaarloosden van voedsel en kleding voorzag, de zieken verzorgde of oorlogs- en andere vluchtelingen opving. Hij wachtte niet af tot de armen naar hem toe kwamen. Hij nam het initiatief en ging naar hen op zoek. Hij stuurde zijn mensen ‘naar de krotten en grotten van Parijs, naar de noodlijdenden, met name de zieken’” (Melito, 62).

Wat zou Vincent vandaag doen?

Toen Walt Disney stierf voordat hij de bouw van Disneyworld kon starten, besloot de raad van bestuur van Disney om het project te annuleren. Maar Roy, de broer van Walt, zei: “Laten we het bouwen voor Walt.” Het park werd gebouwd en geopend, en het werd het meest succesvolle familiepretpark ooit. De daarop volgende 23 jaar vroegen de Disneyleiders zich bij elke beslissing steeds af: “Wat zou Walt doen?” Uiteindelijk raakten ze de weg kwijt door steeds deze vraag te stellen—door velen omschreven als “management door geestenoproeping”.

Hvad er i et navn?

Vincent Depaul

Hij schreef zijn naam altijd als Vincent Depaul. Hij wilde er zeker van zijn dat niemand zou denken dat hij van adel was— wat zou kunnen als hij het geschreven had met hoofdletters: ‘De Paul’. Degenen die hem eerbiedigden bedachten allerlei titels voor hem— heilige, geleerde, heilige man, apostel van liefde, en—bij zijn dood—pere de la patrie, vader van het land. Maar hij gaf er zelf de voorkeur aan om gewoon Monsieur Vincent—Meneer Vincent— genoemd te worden, om de afstand tussen hem en anderen, vooral de armen, te verminderen.

De wereld in het begin van de zeventiende eeuw

Vincent werd geboren in 1581. Gedurende zijn hele leven was Frankrijk om een of andere reden in oorlog, behalve in de laatste maanden van zijn leven. Parijs had ongeveer 200.000 inwoners toen Vincent werd geboren, en dit aantal was verdubbeld tegen de tijd dat hij stierf in 1660. In die tijd waren er drie sociale klassen: de adel, boeren en geestelijken. Tenzij je in de adel geboren was, was er heel weinig kans om je kansen op overleving te verbeteren. Er zat als boer niets anders op dan de velden van de edelen te bewerken. Alleen toetreding tot de geestelijke stand (priesters) bood een uitweg.

Geboorte: Vincent is geboren in april 1581, maar zijn eerste biografen vermelden 1576 als geboortjaar. Dit om te verhullen dat hij tot priester werd gewijd op een—volgens de wet—te jonge leeftijd. Terwijl hij nog studeerde werd hij in 1600 priester gewijd. In zijn vrije tijd runde hij een kostschool om zijn uitgaven te betalen. Hij behaalde in 1604 een diploma in de theologie.

Na zijn afstuderen verdween hij twee jaar, om daarna in Rome weer op te duiken. Men vroeg zich af of hij gevlucht was voor zijn studieleningen, die hij wellicht niet zou kunnen terugbetalen. Hij vond geen weg naar rijkdom in Rome, en verhuisde naar Parijs. Daar

werd hij depressief en gefrustreerd in zijn jacht op geld en toekomstige inkomstenstromen. Toen het geld in 1610 zijn kant op begon te komen, schreef hij aan zijn moeder dat hij haar snel geld zou kunnen sturen, voldoende voor haar en de familie om de komende jaren van te kunnen leven, en dat hij binnenkort met pensioen zou kunnen gaan. Hij was toen 29 jaar oud.

Vincent's kantelpunt

Vincent leefde zijn vroege jaren om hogerop te komen, om genoeg geld te verdienen voor een comfortabel leven, om te zorgen voor zijn familie en met het plan om met pensioen te gaan voor hij dertig was. Hij heeft het bijna gehaald. Maar tegen de tijd dat hij 36 werd kwam er een omslag in zijn leven- ongeveer op dezelfde leeftijd dat Jezus zijn eigen missie had gevonden.

Malcolm Gladwell schrijft over dit kantelpunt – het punt waarop dingen samenvallen om de balans van het leven naar iets nieuws te laten kantelen. Voor Vincent kwam dit voornamelijk voort uit twee gebeurtenissen in 1617, beginnend in januari in Folleville, toen hij een preek hield over de waarde van de biechtpraktijk die zo'n effect had dat hij de jezuiten om hulp moest vragen om de vele mensen die wilden biechten te kunnen horen. In Folleville vond Vincent de

Vincent schreef aan een van zijn managers dat hij klachten had ontvangen over het slechte eten en de goedkope wijn die hij serveerde. Hij vertelde hem dat hij goed eten en goede wijn moest serveren aan degenen die de armen dienen.

Les: Zorg goed voor je mensen en je personeel; vier hun kleine successen.

Conclusie

De belangrijkste les van Vincent is misschien wel dat hij een man van actie was. Als hij eenmaal besloten had iets te doen, vroeg hij een pro-actieve dienstbaarheid. Pujo zegt over Vincent: "Hij geloofde in de deugd van de actie en zijn motto was: *Totum opus nostrum in operatione consistit* (actie is onze hele taak)" (Pujo, 251).

Wie zijn de grote namen in dienst van de armen? Moeder Teresa? Franciscus van Assisi? Wie nog meer? Wie organiseerde de werkkraft om de armen te dienen? Niet Jezus, niet Franciscus, niet Moeder Teresa, althans niet op grote schaal. Vincent deed dat wel.

Jezus is de grote inspirator: "Ik ben gekomen om goed nieuws te brengen aan de armen" (Luke 4:18).

Franciscus van Assisi predikte het en leefde ernaar. Vincent deed dat allemaal en voegde organisatie toe. En vervolgens bedacht hij continue kwaliteitsverbetering in direct contact met de armen en voerde hij dit uit in zijn organisaties.

Vincent hield een waardevolle preek die zijn leven en het leven van de armen van Frankrijk veranderde. De preek in Folleville verraste hem en gaf hem richting in het leven. Madame De Gondi schonk later 2,5 miljoen dollar om de start van zijn missie te financieren.

Les: Besteed aandacht aan mensen, en zorg dan dat je het geschreven en gesproken woord goed beheerst, om een effectieve leider te zijn.

In een tweede beroemde preek raakten zo veel mensen gemotiveerd om voedsel en medicijnen te brengen naar een arm gezin dat er een optocht ontstond richting hun huis. Vincent zag het aan en realiseerde zich meteen dat er veel liefde was, maar ze was slecht georganiseerd. Zijn grootste geschenk aan de armen was zijn vermogen om liefdadigheid te organiseren – voor het eerst in de geschiedenis.

Les: Besteed aandacht aan je ervaringen, misschien vind je daarin wat jouw grote bijdrage zou kunnen zijn.

Vincent was in staat om de regering ervan te overtuigen dat zij de manier waarop zij gevangenen behandelde moest veranderen om hun leven menselijker te maken.

Les: Onderschat nooit je eigen kracht en invloed om goed te doen.

Vincent was niet bang om de regels te veranderen wanneer dat nodig was. Hij was ook niet bang om dingen die niet werkten achter hem te laten.

Les: Iedereen maakt fouten; leer ervan en ga dan verder.

Voordat hij de pastoors zover kon krijgen dat ze de armen konden helpen moest hij de pastoors zelf hervormen en opvoeden.

Les: De beste plek om te beginnen is de plaats waar je bent. We kunnen het niet alleen; leraren zijn ook leiders.

armen en hun grote nood aan geestelijke leiding. Hij leerde ook dat hij een zeer inspirerende spreker was.

De tweede gebeurtenis was in augustus. Vincent had zijn werkgever, de rijke familie De Gondi, verlaten om pastoor te worden in een kerk in Chatillon-les-Dombes. Daar hoorde hij over een familie waarin iedereen ziek was. Ze hadden niets te eten en geen medicijnen, en er was niemand om voor hen te zorgen. Hij sprak over deze familie in zijn preek. Het resultaat van die preek was overweldigend: iedereen ging helpen, en Vincent leerde iets dat zijn levenswerk zou bepalen: **er is veel liefde, maar ze is slecht georganiseerd**. Hij besloot onmiddellijk om het in goede banen te leiden. Hij creëerde het eerste georganiseerde systeem van liefdadigheid in een parochie, en voor Kerstmis 1617 liep alles op rolletjes.

Hij keerde terug naar de familie De Gondi, tot grote teleurstelling van de bevolking van zijn parochie in Chatillon. Madame De Gondi zag zijn groeiende liefde en zorg voor de armen. Ze stelde voor dat hij twee dingen kon doen: terugkeren naar Chatillon om daar gelukkig te zijn in het werken met de armen, of hij kon zijn aandacht richten op alle armen in Frankrijk door het organiseren van hulp voor hen. Vincent was blij verheugd bij het horen van deze mogelijkheid, en Madame de Gondi had niet anders verwacht. Ze schonk 2,5 miljoen dollar - een fortuin - om hem aan de slag te krijgen. Vincent had de persoonlijke missie van Jezus Christus ontdekt: "Ik ben gekomen om de armen goed nieuws te brengen." Vincent maakte dit tot zijn eigen missie.

Toen hij 32 jaar oud was bezocht hij zijn familie voor de laatste keer. Hij voelde zich een mislukking en schaamde zich omdat hij niet in staat zou zijn om geld te verdienen voor hun toekomst. Hij deed afstand van zijn erfdeel en verklaarde dat zijn nichten en neven zijn deel zouden krijgen. Toch hielden zij van hem, juist vanwege zijn nieuwe liefde: de liefde voor de armen. Vincent keerde terug naar Parijs, maar hij miste zijn familie zo erg dat hij drie maanden lang huilde.

In 1625 stichtte Vincent de Congregatie der Missie (de Lazaristen). Om de armen te dienen moest hij de Kerk en de parochies betrekken bij zijn werk. Om de Kerk te betrekken moest hij eerst de onkundige en corrupte geestelijkheid hervormen, want toen hij priesters om hulp vroeg, ontdekte hij dat ze niet bekwaam waren, en de meesten leefden ook niet eerbaar en sober. Een bisschop beschreef de priesters in zijn bisdom als:

“... een groot aantal onkundige en corrupte priesters, die blijkbaar niet bijgestuurd kunnen worden door woorden of voorbeelden. Ik heb nachtmerries als ik bedenk dat er in mijn bisdom bijna zeventuizend dronken of schandelijke priesters zijn die elke dag het altaar opklimmen terwijl ze geen roeping hebben” (Paul, 473).

Door de geestelijkheid te hervormen begon Vincent serieus de armen te dienen.

In 1633 richtte hij de Dochters van Liefde op, samen met de zeer getalenteerde Louise de Marillac, een weduwe die naar hem was gekomen voor advies. In datzelfde jaar kocht hij Saint Lazare, een kloostergebouw met landerijen in Parijs, en lanceerde hij de grootste groeispruit die men tot dan toe had gezien in moderne organisaties. Vincent en Louise gebruikten hun samenwerking om de sociale dienstverlening in enkele jaren zeer sterk te laten groeien. In hun eentje waren ze onvolledig en onvolmaakt, maar samenwerkend brachten ze het beste in elkaar naar boven op het gebied van hervormend leiderschap —en ze veranderden daarmee de wereld van de liefdadigheid. Ze hadden het zonder elkaar niet kunnen doen.

Samengevat

Vincent heeft zijn liefdadigheidsinstellingen georganiseerd in de laatste decennia van zijn leven (1635-1660), door waar mogelijk de handen ineen te slaan en door schriftelijke aanwijzingen te sturen wanneer hij ergens niet zelf bij kon zijn. Hij schreef meer dan 30.000 brieven in zijn leven; meer dan 11.000 zijn er nu nog steeds.

Vincent leefde 80 jaar en toen hij stierf was hij bang dat hij niet genoeg gedaan had. De levensverwachting in zijn tijd was 35-37 jaar.

Les: Je krijgt misschien meer tijd en gelegenheid om goed te doen dan je verdient. Het is nooit te laat om te beginnen. Toen hij over zijn leven nadacht, zei Oskar Schindler: “Ik had meer kunnen doen.” Zo zei ook Vincent op zijn sterfbed, toen hem gevraagd werd wat hij anders met zijn leven zou hebben gedaan: “meer.”

Vincent was boer en advocaat.

Les: Onthoudt wat je afkomst is, en help degenen die achterblijven om zich ook te ontwikkelen.

Vincent had een pittig temperament, hij kon een goed verhaal vertellen en was charmant voor vrouwen.

Les: Ken je talenten, je sterke en je zwakke punten – en maak er gebruik van.

Vincent verkocht een gehuurd paard voor contant geld en verdween vervolgens twee jaar lang. Hij keerde terug en schreef aan een aantal mensen een groots verhaal over wat hem die jaren overkomen was. Later probeerde hij wat hij ‘die verdoemde brieven’ noemde terug te vinden, en over zijn sterke verhaal sprak hij nooit meer.

Les: Het geeft niet als je in het verleden dingen hebt gedaan waar je niet trots op bent. Je kunt evengoed nu goede dingen doen.

Vincent werd aangetrokken door de arme mensen van het platteland. In die tijd leefde 98 procent van de bevolking op het platteland, niet in steden.

Les: Ga naar waar er nood is; wacht niet tot het naar je toe komt. Toen Vincent Saint Lazare opende voor gasten, vertelde hij zijn personeel dat ze niet moesten wachten tot de gasten om een handdoek of een stuk zeep vroegen, maar dat ze meteen voldoende voorraad moesten geven. (Op zijn arrestatie vroeg de politie de beroemde bankrover Willie Sutton waarom hij banken beroofde. Hij antwoordde: “omdat daar het geld is.”

Een monnik bood Vincent een groot pand, Saint Lazare, net buiten de grenzen van Parijs. Het was 74 hectare groot en het duurde anderhalf uur om rond de omtrek te lopen. Vincent weigerde het aanvankelijk, omdat het te groot en te duur was en het de congregatie zou veranderen. Hij had gelijk. De monnik wilde er gewoon vanaf.

Les: De eerste wet van de economie: er is geen gratis lunch. Wees voorzichtig met Trojaanse paarden en gratis lunches. Management-goeroe Jim Collins moedigt mensen aan om BHAGs te hebben: *'Big Hairy Audacious Goals'* (Grote Gedurfde Dappere Doelen). Zowel de monnik als Vincent zagen aanvankelijk niet de mogelijkheden van Saint Lazare.

Slechts een jaar later kocht Vincent Saint Lazare toch en nam er zijn intrek. De gebouwen zaten vol met vol geestelijk zieke patiënten, lepralijders, dolende kinderen, priesters in moeilijkheden en veel straatarme mensen. Hij runde nu in feite een hotel met meer dan 600 bedden, en meteen vanaf het begin bloeide het op.

Les: Soms duurt het even voordat een goed plan duidelijk wordt. Vincent vond zijn *Big Hairy Audacious Goal* (zijn Grote Gedurfde Dappere Doel) met behulp van God ("God deed het").

Vincent was niet erg groot, hij was amper 1 meter 70.

Les: Grootte is niet alles. Er is geen enorm mens nodig om een groot verschil te maken.

Vincent combineerde gebed, reflectie en actie in zijn leven en werk.

Les: Het is gemakkelijker om in balans te blijven als je de grondbegin-selen van het leven combineert.

Vincent koos ervoor om eerst het leven in praktijk te brengen, en pas later schreef hij de leefregels op. Pas 33 jaar na de oprichting schreef hij de leefregel voor de Congregatie van de Missie.

Les: Reflecteer steeds op het leven en breng onderweg kleine veranderingen aan indien nodig.

Vincent was een persoon met veel talent, een goede opleiding en volop passie. Uit het onderzoek van McKinsey & Company naar invloedrijke personen blijkt dat getalenteerde mensen schaars zijn. Talent maakt een enorm verschil – het is het meest cruciaal voor een voorsprong op anderen. De meest succesvolle mensen zijn veel beter dan de rest. Zo maakten 16 componisten bijvoorbeeld 50 procent van alle klassieke muziek die vandaag de dag wordt beluisterd. De andere helft komt van 235 andere componisten. Tien procent van alle auteurs schreef 50 procent van alle boeken in de grootste bibliotheek ter wereld, de Amerikaanse Library of Congress in Washington. De grote namen maakten net zoveel fouten als anderen, maar ze produceerden zoveel meer; daarom hebben ze opmerkelijke successen geboekt. Vincent is ook zo'n persoon—hij leefde langer, produceerde meer, maakte meer fouten en had meer successen dan zijn tijdgenoten.

Mia Hamm, aanvoester van het vrouwenvoetbalteam dat de Olympische gouden medaille won in 1996, zei het heel mooi:

“De belangrijkste succesfactoren waren de communicatie, het wederzijds begrip, het respect en het vermogen om samen te werken die zich gedurende de twaalf jaren dat de kerngroep samen speelde hebben ontwikkeld.”

Levenslessen van Vincent de Paul

Vincent deed er 25 jaar over om zichzelf te vinden, en om los te komen van zijn valse start en zijn hebzucht.

Les: Het is niet erg om een beetje verdwaald te raken op weg naar jezelf.

Vincent was 3,5 jaar lang depressief. Jezelf vinden kan lastig zijn.

Les: “Als je door de hel gaat, loop dan door.”

(Sir Winston Churchill, , premier van het Verenigd Koninkrijk tijdens en na de Tweede Wereldoorlog)

Tot zijn 36e jaar (1617) besteedde Vincent zijn leven aan de zoektocht naar zichzelf, naar God, en naar een vast inkomen zodat hij in stijl met pensioen kon gaan. Wat hij vond was zijn persoonlijke missie naar de armen.

Les: Soms is wat je vindt beter dan waar je naar op zoek was.

Vincent voelde zich tekortschieten naar zijn familie en was bang om naar huis te gaan; toch ontvingen ze hem met grote liefde. Hij keerde terug naar Parijs en ging nooit meer terug. Hij huilde drie maanden.

Les: Soms is het goed om naar huis te gaan. Soms helpt het om eens goed te huilen.

Vincent leefde met de adel (de De Gondis) maar at met de bedienden.

Les: Nederigheid en eenvoud zijn altijd goed in de omgang met mensen.

Vincent vond uiteindelijk zijn persoonlijke missie—het goede nieuws te brengen aan de armen, dezelfde missie als Jezus Christus. Hij had zijn rolmodel gevonden.

Les: Het is goed om een persoonlijk levensdoel te hebben. Het is nog beter als dit levensdoel onbaatzuchtig en groots is.

Historici beschrijven het klimaat tijdens Vincents leven als ‘de kleine ijstijd’. De helft van de oogst mislukte; overal was hongersnood; het aantal armen nam schrikbarend toe.

Les: Het is niet erg om een overweldigende uitdaging in het leven te hebben. Je kunt evengoed iets doen en een verschil maken.

Gedurende heel het leven van Vincent, op de laatste maanden na, was Frankrijk in oorlog. Onthoofding van religieuze dissidenten kwam veel voor. De geestelijken waren incompetent, corrupt of beide.

Les: Laat je niet ontmoedigen door de omstandigheden. Je kunt evengoed iets doen en een verschil maken.

Tijdens zijn leven (met name tussen 1610 en 1660) groeide de bevolking van Parijs van ongeveer 200.000 naar meer dan 400.000 inwoners. De stad was niet in staat om de inwoners van voldoende water, voedsel of riolering te voorzien. Er was een enorme toename van ziektes.

Les: Soms maakt groei de zaken alleen maar erger. Maak evengoed gebruik van de mogelijkheden die het biedt.

Vincent maakte gebruik van mentors en hij koos goede adviseurs; Pierre de Berulle en Franciscus van Sales. Vincent werd zelf mentor van anderen en bracht het beste in hen naar boven: Jean Jacques Olier, Jane De Chantal en Louise de Marillac.

Les: Mentoren maken het verschil. Kies een goede. Wees een goede.

In Louise de Marillac vond Vincent de perfecte partner om zijn organisatiemodel te bouwen en veranderingen tot stand te brengen die de wereld veranderd hebben. Louise was net als Vincent onvolmaakt en onrustig, maar samen waren ze inspirerend.

Les: Imperfecte mensen zijn alles wat we hebben, accepteer ze zoals ze zijn, en werk met hen samen.